Metody numeryczne - projekt 3.

Kinga Świderek

1 Zadanie

Ruch punktu na płaszczyźnie (y_1, y_2) jest opisany równaniami:

$$\frac{dy_1}{dx} = y_2 + y_1(0.3 - y_1^2 - y_2^2)$$

$$\frac{dy_2}{dx} = -y_1 + y_2(0.3 - y_1^2 - y_2^2)$$

Powyższe równania ruchu można przedstawić jako:

$$\frac{dy_1}{dx} = f_1(x, y_1, y_2)$$

$$\frac{dy_2}{dx} = f_2(x, y_1, y_2)$$

Zmienne y_1 oraz y_2 są oznaczeniami położenia, natomiast zmienna x może być interpretowana jako czas. Funkcje $y_1(x), y_2(x)$ symbolizują zmianę położenia punktu względem danej osi (y_1, y_2) w czasie.

Należy obliczyć przebieg trajektorii ruchu tego punktu w przedziale [0,20] dla warunków początkowych: $y_1(0)=8, y_2(0)=8.$

2 Opis algorytmu - metoda Heuna (RK2)

W metodzie Heuna kolejne punkty są wyznaczane zgodnie z równaniem:

$$\mathbf{y}_{n+1} = \mathbf{y}_n + \frac{1}{2}h[\mathbf{f}(x_n, \mathbf{y}_n) + \mathbf{f}(x_n + h, \mathbf{y}_n + h\mathbf{f}(x_n, \mathbf{y}_n))]$$

gdzie $\mathbf{y} = [y_1 \ y_2 \ ... \ y_m]^T, \, \mathbf{f} = [f_1 \ f_2 \ ... \ f_m]^T,$ natomiast h jest długością kroku.

Powyższy wzór, dla opisanego wyżej zadania, można zdekomponować na następujące kroki:

1. Zaczynając od znanego punktu $(x_n, (y_1)_n, (y_2)_n)$, obliczamy nachylenie początkowe:

$$(k_1)_p = f_1(x_n, (y_1)_n, (y_2)_n)$$

$$(k_2)_p = f_2(x_n, (y_1)_n, (y_2)_n)$$

2. Bazując na obliczonym nachyleniu początkowym, przewidujemy jaka będzie wartość funkcji na końcu kroku h:

$$(\tilde{y_1})_{n+1} = (y_1)_n + h \cdot (k_1)_p$$

$$(\tilde{y_2})_{n+1} = (y_2)_n + h \cdot (k_2)_p$$

3. Obliczamy nachylenie w przewidywanym punkcie końcowym:

$$(k_1)_k = f_1(x_n + h, (\tilde{y_1})_{n+1}, (\tilde{y_2})_{n+1})$$

$$(k_2)_k = f_2(x_n + h, (\tilde{y_1})_{n+1}, (\tilde{y_2})_{n+1})$$

4. Z nachylenia początkowego i końcowego wyliczamy nachylenie średnie, zgodnie ze wzorem:

$$k_1 = \frac{1}{2}((k_1)_p + (k_1)_k)$$

$$k_2 = \frac{1}{2}((k_2)_p + (k_2)_k)$$

5. Używając średnich nachyleń, aktualizujemy wartości funkcji:

$$(y_1)_{n+1} = (y_1)_n + h \cdot k_1$$

$$(y_2)_{n+1} = (y_2)_n + h \cdot k_2$$

6. Powyższe kroki należy powtarzać do momentu dojścia do odpowiedniego punktu końcowego - w tym przypadku będzie to x=20.

Dodatkowo, długość kroku (h) powinna być zmienna z szacowaniem błędu metodą zdwajania kroku. Oznacza to, że przy każdej iteracji będziemy szacować błąd zgodnie z równaniem:

$$\delta_n(h)_i = \frac{(y_i)_n^{(2)} - (y_i)_n^{(1)}}{2^p - 1}$$

gdzie $(y_i)_n^{(1)}$ oznacza nowy, i-ty igrek uzyskany w kroku o długości h, natomiast $(y_i)_n^{(2)}$ - dla dwóch kroków o długościach $\frac{h}{2}$. W przypadku metody Heuna, p=2.

Na podstawie $\delta_n(h)_i$ obliczona zostanie wartość α - współczynnik modyfikacji kroku:

$$\alpha = \min_{1 \le i \le k} \left(\frac{\epsilon_i}{|\delta_n(h)_i|} \right)^{\frac{1}{p+1}}$$

gdzie $\epsilon_i = |(y_i)_n^{(2)}| \cdot \epsilon_w + \epsilon_b$, natomiast ϵ_w i ϵ_b będą parametrami wołania metody, oznaczającym dokładność obliczeń względną i bezwzględną.

Nową wartością kroku będzie:

$$h_{n+1} = s\alpha h_n$$

Wartość kroku nie może spaść poniżej zadanej jako parametr wołania wartości h_{\min} .

3 Wyniki

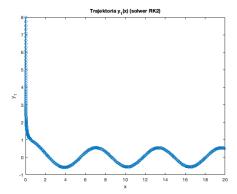
Wartości parametrów:

- minimalny krok: $h_{\min} = 1e-5$
- dokładność względna: $\epsilon_w = 1\text{e-}5$
- dokładność bezwzględna: $\epsilon_b = 1\text{e-}5$

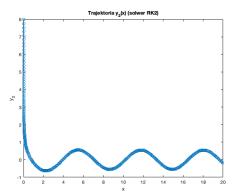
Na poniższych wykresach przedstawiono kolejno trajektoria ruchu: $y_1(x)$, $y_2(x)$ oraz w przestrzeni fazowej, obliczone przez solwery RK2 (zaimplementowany samodzielnie) oraz ode45 (solwer Matlaba).

Wyniki nie różnią się między sobą, jedynie poza większą częstością punktów przy wykorzystaniu solwera RK2 - co wynika z wybranych wartości $h_{\min}, \epsilon_w, \epsilon_b$. Wyniki działania zaimplementowanego algorytmu są zatem poprawne.

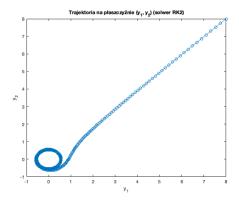
Czas działania obu algorytmów jest bardzo zbliżony do siebie - w przypadku RK2 jest to średnio ok. 0.003 sekundy, natomiast w przypadku ode45 - ok. 0.002 sekundy.

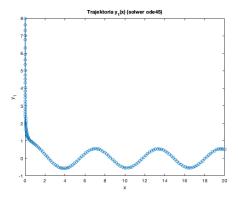
Rysunek 1: Trajektoria $y_1(x)$ wyznaczone solwerem RK2

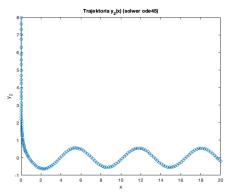
Rysunek 3: Trajektoria $y_2(x)$ wyznaczone solwerem RK2

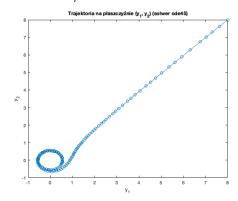
Rysunek 5: Trajektoria na płaszczyźnie (y_1,y_2) wyznaczone solwerem RK2

Rysunek 2: Trajektoria $y_1(x)$ wyznaczone solwerem ode45

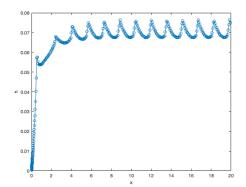

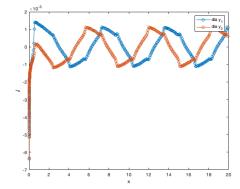
Rysunek 4: Trajektoria $y_2(x)$ wyznaczone solwerem ode45

Rysunek 6: Trajektoria na płaszczyźnie (y_1,y_2) wyznaczone solwerem ode45

Poniższe wykresy przedstawiają zależność długości kroku od czasu oraz zależność estymaty błędu od czasu:

Rysunek 7: Zależność długości kroku hod czasu \boldsymbol{x}

Rysunek 8: Zależność estymaty błędu δ od czasu xdla równań y_1,y_2

Oba te wykresy mają charakterystykę okresową, poza ich początkiem. W przypadku wykresu estymaty błedu, obie krzywe - dla y_1 oraz y_2 - mają niemal identyczne wykresy, z małym przesunięciem fazowym jednego względem drugiego. Rzędy wielkości długości kroku to 10^{-2} . Rzędy wielkości błedu to 10^{-5} - zgodnie z założoną dokładnością.